Motion till riksdagen 1987/88:Jo221

av John Johnsson och Nils T Svensson (s) om skogsplantering på åkermark

Åtgärder för att klara jordbrukets produktionsområde utan överproduktion blir allt akutare. Olika åtgärder har vidtagits och planerats för att nedbringa jordbruksöverskottet samtidigt som det är nödvändigt att avföra jordbruksmark från produktionen.

Det finns många markområden som är ur produktionssynpunkt av låg kvalitet såsom sand- och grusmarker och därför i första hand lämpliga att avföra från jordbruksproduktion.

För att på sikt kunna klara spannmålsöverskottet torde det vara nödvändigt att del av åkermarksarealen tas ur produktion. Överföring av åkermark till skog är ett effektivt sätt att minska utlakningen av kväve liksom också fosforförlusterna genom ytavrinning. Störst effekt erhålls om åkermark som i dag har sämst växtnäringshushållning överförs till skog.

I Skåne, där vi har den största produktionen inom jordbruket, finns markområden vid t. ex. Sjöbo, Kristianstad och Saxtorp som är utpräglade sand- och grusmarker och är väl lämpade för skogsproduktion.

Från miljö- och naturskyddssynpunkt är det väsentligt var jordbruksmarken tas ur produktion och att olika regionala organ ges möjlighet att medverka i planeringsarbetet. En överföring av viss åkermark till lövskog i tätortsnära områden, t. ex. i västra Skånes helåkersbygder, skulle vara positivt för rekreation och friluftsliv och öka mångfalden i landskapet men få motsatt effekt i mellan- och skogsbygder där kulturlandskapstyper (ängar, hagar) med stora värden för naturvård, kulturminnesvård, turism och friluftsliv. Skogsplantering här kan därför vara negativ.

Det finns markägare som, medvetna om problemen med överproduktion, är intresserade av att plantera skog på marker som är av låg kvalitet. Det är emellertid ej lätt att ställa om produktionen från jordbruksprodukter till skog där avkastningsresultatet börjar visa sig först efter ca 30 år.

Åtgärder bör därför aktualiseras för att stimulera plantering av skog på marker som ej är nödvändiga för jordbruksproduktion.

Markägare som är beredda att investera i skogsplantering av åkermark måste investera 8 000 till 10 000 kr. per hektar. Investering i skogsplantering innebär att avkastningen börjar ca 25–30 år senare. Detta kräver stora kapitalresurser. För att underlätta för markägaren att beskoga lämpliga marker måste åtgärder vidtagas för att underlätta kapitaltillgången för sådana ändamål utan att kostnaderna på kort sikt blir för betungande.

Ett utjämningslån där vissa räntekostnader sköts framåt i tiden, för att

minska kostnaderna i början, kan vara ett sätt, och med ett sådant eller liknande finansieringssystem skulle åkermark lättare kunna beskogas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av ett utjämnande lånesystem för finansiering av skogsplantering på åkermark.

Stockholm den 22 januari 1988

John Johnsson (s) *Nils T Svensson (s)*